

DOSYT (1) *sb m*

I sg dosytem.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVIII w.

Uzucie nasycenia; expletio, satias, saties, satietas, saturitas Cn:

Zwrot: »mierzyć dosytem«: Ty [mądrość] bogactwá nie złotem/ nie fkárby wielkiémi/ Ale dofytem mierzył/ y przyrodzonémi Potrzebámi KochTr 9.

Cf DOSYTEK, DOSYTNOŚĆ, DOSYTOŚĆ

KCh